

Berisping

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 22 juli 2009, bij de commissie ingekomen op 5 oktober 2009, is appellant in beroep gekomen van een besluit van verweerster van 2 juli 2009 tot oplegging van de disciplinaire maatregel van berisping. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 3 december 2009 is het beroep ter zitting van de commissie te Eindhoven behandeld. Appellant was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig de heer, conrector van hetCollege, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

2.1. Appellant is sedert 1 augustus 1976 benoemd als leraar aan het onder het bestuur van verweerster staande College te

In verband met het onvoldoende functioneren van appellant heeft er op 18 december 2008 een gesprek plaatsgevonden. De inhoud van dit gesprek is vastgelegd in een brief van 5 januari 2009, waarbij tevens is aangegeven welk traject door de schoolleiding zal worden gevolgd. Dit traject komt, kort samengevat, op het volgende neer. Eerst zal er in een aantal klassen een leerlingenenquête (LED) worden afgenomen bij wijze van nulmeting; dit zal na drie maanden worden herhaald en tevens zal dan bij ouders, leerlingen, sectieleden en mentoren, die eerder klachten uitten, navraag worden gedaan. Indien uit deze tweede LED en de verder ingewonnen informatie geen verandering blijkt, dan volgt een disciplinaire maatregel in de vorm van een berisping. Vervolgens geeft verweerster wederom een periode van drie maanden aan, waarbinnen verbetering moet optreden. Indien dan geen verbetering zichtbaar is, dan gaat verweerster over tot ontslag wegens plichtsverzuim.

2.2. Nadat in mei 2009 opnieuw een LED was afgenomen, heeft verweerster bij brief van 28 mei 2009 aan appellant medegedeeld dat zij voornemens was hem een schriftelijke berisping te geven. Nadat appellant zich hiertegen schriftelijk had verweerd heeft verweerster bij besluit van 2 juli 2009 aan appellant de schriftelijke berisping opgelegd met als motivering dat er nog nauwelijks sprake was van verbetering op de aangegeven competenties.

2.3. Door appellant is in beroep, samengevat, aangevoerd dat er weliswaar aanleiding was om hem op zijn functioneren aan te spreken, maar dat hij zich serieus inspant om de gewenste verbetering te realiseren. De omstandigheid dat hij in mei ondanks zijn inspanningen daar nog niet in geslaagd was, levert volgens appellant geen plichtsverzuim op.

3. De motivering

3.1. De commissie dient eerst ambtshalve te beoordelen of het beroep tijdig is ingesteld. Daarbij gaat de commissie uit van de volgende feitelijke gang van zaken met betrekking tot de indiening van het beroep. Verweerster heeft in het besluit van 2 juli 2009 niet de beroepsmogelijkheid, het adres van de commissie en de beroepstermijn vermeld. De beroepstermijn liep tot en met 13 augustus 2009. De ruim binnen de beroepstermijn door appellant ingeschakelde gemachtigde heeft, omdat zij ervan uitging dat zij het adres van de commissie vanwege de schoolvakantie niet telefonisch bij de school kon achterhalen, het beroepschrift op 22 juli 2009 verzonden aan verweerster, met het verzoek dit beroepschrift binnen de geldende termijn aan de betreffende commissie door te geleiden. Dit beroepschrift is door (de gemachtigde van) verweerster eerst op 5 oktober 2009 middels de fax verzonden en bij de commissie ontvangen.

3.2. De vraag of het beroep tijdig is ingesteld dient te worden beantwoord aan de hand van het bepaalde in artikel 52 a, eerste lid van de wet op het Voortgezet Onderwijs (WVO). In dit artikel is bepaald dat het beroep schriftelijk wordt ingesteld binnen 6 weken, nadat de beslissing aan betrokkene is medegedeeld. De CAO VO kent in artikel 19, lid 3, een overeenkomstige bepaling.

Noch in de WVO noch in de CAO VO is bepaald wat moet worden verstaan onder: "ingesteld". In artikel 244, lid 5 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, dat ingevolge artikel 252a hier van overeenkomstige toepassing is, wordt echter bepaald:

"Het beroepschrift moet worden ingediend bij de voorzitter van de commissie binnen 6 weken, gerekend vanaf de dag na die waarop het bestuursbesluit waartegen het beroep wordt ingesteld aan appellant is verzonden."

Dat betekent dat het beroepschrift binnen de termijn van zes weken door de commissie moet zijn ontvangen. Dit stemt ook overeen met hetgeen in procedures als de onderhavige gebruikelijk is. Met de verzending van het beroepschrift op 22 juli 2009 was dus nog geen sprake van een ingesteld beroep. Nu

het beroepschrift niet binnen de beroepstermijn door de commissie is ontvangen, is het beroep in beginsel niet ontvankelijk.

3.3. Ingevolge artikel 52a, eerste lid van de WVO dient de commissie niet-ontvankelijkverklaring op grond van overschrijding van de termijn van zes weken achterwege te laten als sprake is van overschrijding van deze termijn tengevolge van omstandigheden die de betrokkene niet kunnen worden verweten. Daarnaast geldt op grond van artikel 244, tweede lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, de regel dat, indien het beroepschrift na de daarvoor gestelde termijn is ingediend, de commissie niet-ontvankelijk verklaring op die grond achterwege laat, indien de appelland aantoonst dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

3.4. Het enkele feit dat verweerster appelland niet heeft gewezen op de beroepsmogelijkheid en het adres van de commissie kan niet tot het oordeel leiden dat de te late indiening van het beroep niet aan appelland kan worden verweten. Appelland heeft zich immers tijdig van professionele rechtshulp voorzien en hij en zijn gemachtigde waren op de hoogte van de beroepsmogelijkheid en de beroepstermijn. De commissie is verder van oordeel dat, zoals ook in de rechtspraak vaste jurisprudentie is, als hoofdregel heeft te gelden dat, indien iemand de behartiging van zijn belang bij het (tijdig) indienen van een bezwaar- of beroepschrift toevertrouwt aan een derde, daarmee zijn verantwoordelijkheid voor de tijdige indiening niet komt te vervallen. Indien die derde vervolgens in gebreke blijft, blijven de nadelige gevolgen daarvan voor rekening en risico van degene die het beroep instelt. Nu deze situatie zich hier ook voordoet, moet de commissie de vraag of de te late indiening van het beroep niet aan appelland kan worden verweten ontkennend beantwoorden. Daarbij heeft de commissie mee laten wegen dat de gemachtigde van appelland bij zijn verzoek aan verweerster zich er niet van heeft vergewist of verweerster ook overeenkomstig het verzoek het beroepschrift binnen de beroepstermijn bij de commissie zou indienen. Ook heeft (de gemachtigde van) appelland nooit, ook niet direct na de schoolvakantie, navraag gedaan of het beroep ook daadwerkelijk binnen de beroepstermijn of, in elk geval zo spoedig mogelijk daarna, bij de bevoegde commissie was ingediend. Doordat van de zijde van appelland zo lange tijd een afwachtende houding is aangenomen kan ook niet worden gezegd dat het beroep uiteindelijk nog wel is ingediend zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

3.5. Op bovenstaande gronden zal de commissie het beroep niet ontvankelijk verklaren.

3.6. Omdat het besluit van verweerster tot oplegging van de berisping een onderdeel vormt van een meeromvattend voorgenomen besluitvormingstraject rond het functioneren van appelland en gelet op hetgeen ter zitting uitvoerig aan de orde is geweest, acht de commissie het in het onderhavige geval aangewezen om in deze uitspraak bij wijze van overweging ten overvloede nog het volgende op te merken.

Zoals door appelland erkend is, is er in het onderhavige geval sprake van een functioneringsprobleem. Verweerster wenst dat appelland aan dit probleem werkt en dat het wordt opgelost. Appelland is daartoe bereid en verweerster, zo is ter zitting uitdrukkelijk gesteld, twijfelt hierbij ook niet aan de goede wil van appelland. Het komt de commissie voor dat in deze situatie sprake zou moeten zijn van een verbetertraject, dat wordt afgesloten met een beoordeling omtrent het functioneren van appelland, waarin goed onderbouwd wordt aangegeven in welke opzichten, zo dit nog het geval is, van onvoldoende functioneren sprake is. Daarbij zal dit oordeel dan wel op meer observaties en gegevens moeten steunen dan op een of meer nieuwe LED's. Indien die beoordeling daartoe aanleiding geeft, zal kunnen worden gezien welke rechtspositionele maatregelen, gebaseerd op aard en omvang van de dan geconstateerde functieongeschiktheid, in de gegeven situatie het meest passend zijn. Zolang geen sprake is van onwil aan de kant van appelland dan wel van ander strafwaardig gedrag, passen in een dergelijk traject, naar het de commissie voorkomt, geen disciplinaire strafmaatregelen.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd:

Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 3 december 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en drs. T.E.Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.